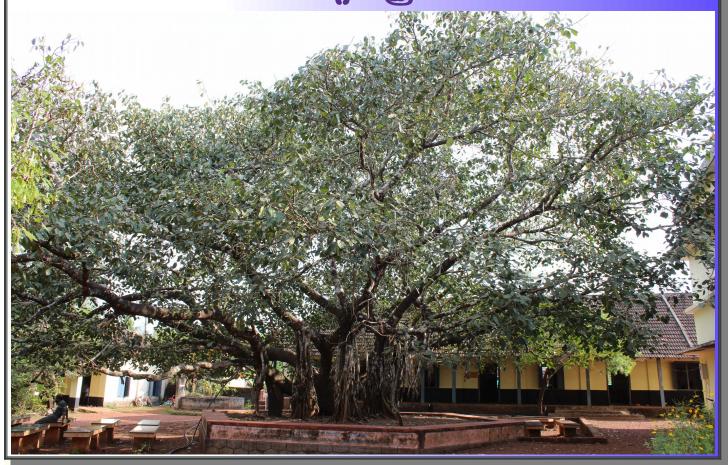

ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ഗവ.ഹയർസെക്കന്ററിസ്കൾ പെരിയ

തയ്യാറാക്കിയത്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ജി എച് എസ് എസ് പെരിയ

MCBWo

വിദ്യാഭ്യാസം കുട്ടികളിലെ മാനസികവും ബൗദ്ധികവും ഭൗതികവുമായ വികാസമാണ് ലക്ഷ്യമിടുന്നത്. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ക്ലാസ് മുറികളിലെ പഠനത്തോടൊപ്പം സർഗ്ഗാത്മകമായ കഴിവുകളും പരിപോഷിപ്പിക്കാനം പ്രകടിപ്പിക്കാന്മമുള്ള അവസരങ്ങൾ പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു എന്നത് വളരെ സന്തോഷപ്രദമാണ്. ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് യൂണിറ്റിന്റെ സമന്വയം എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിന് എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നും

> **ജയ ജെട്ടഡ് ജോർജ്** (ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്)

ത്രവവാ

ഇ-മാഗസിൻ നിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോകുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലാണ് ഈ മാഗസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നത്. വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായപ്പോഴാണ്, പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു സമന്വയമാണ് നടക്കുന്നത് എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത്. സാങ്കേതിക വിദ്യയും സർഗ്ഗാത്മകതയും പ്രവർത്തന മികവും ഭാഷകളും സമന്വയിപ്പിച്ച് ഈ "സമന്വയം " ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു - വായനയ്ക്കായി.

---ടീം ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ----

എഡിറ്റോറിയൽ

ശ്രീമതി ജയ ജെട്ടേഡ് ജോർജ് (ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്) ശ്രീ സത്യനാരായണൻ വി എം (എസ് ഐ ടി സി)

ശ്രീ നന്ദികേശൻ പി വി

ശ്രീ ശശി കെ

ശ്രീമതി രാധാമണി പി പി

ശ്രീ വിന കെ വി

ശ്രീ രതീഷ്

മാസ്റ്റർ അഭിജിത്ത് പി

കമാരി മധ്യരിമ

മാസ്റ്റർ സന്മഷ് സി

Madhurima 9A

ഉള്ളടക്കം

കെടാത്ത കനൽ

മായാ കാഴ്യകൾ

സാങ്കേതികവിദ്യാകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം

അളവറ്റ സ്നേഹം

പറയുവാൻ ഏറെയുണ്ട്

THE BRIDGE ACROSS THE RIVER

EYES OF RED

USES AND MISUSES OF MOBILE PHONES

THE SLICE OF LIFE

NEVER LEAVES

BRIDGE TO THE RIVER

കാർത്തിക കെ

നാൻസിത എച്ച്

അഖിൽ കെ

ആതിര കെ

കാർത്തിക

ARCHA KRISHNAN

MALAVIKA K

NANDANA

ANAGHA A

ARDRA ASHOK

ANANYARAJ

കാർത്തിക കെ 10 എ

കെടാത്ത കനൽ

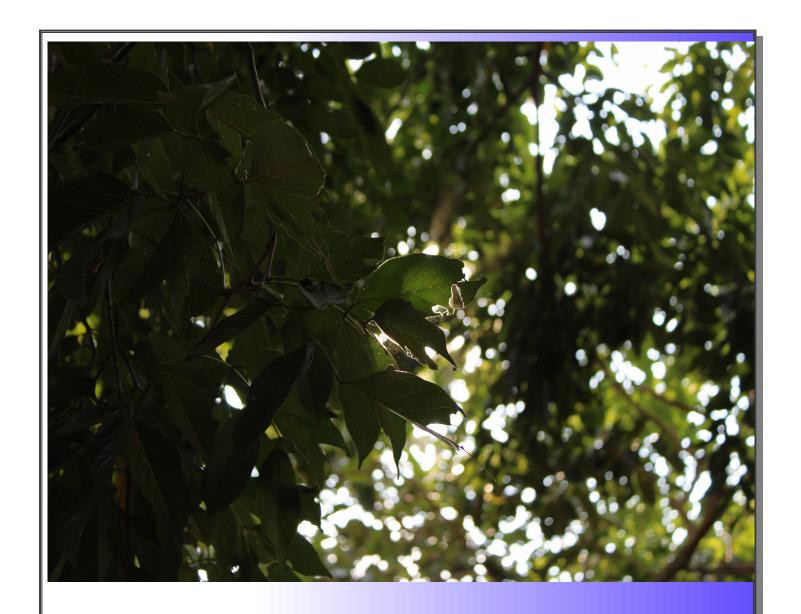
തുമ്പിച്ച ജനാലക്കമ്പികൾക്കിടയിലൂടെ അവർ കണ്ട കാഴ്ചകൾക്ക് ദൈർഘ്യമേറെയായിരുന്നു. ഏകാന്തതയുടെ കാവൽക്കാരിയായി കഴിയുമ്പോൾ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ദേവു ഏട്ടത്തിയെ ഉണർത്തിയത് ശങ്കരേട്ടനാണ്. സൈബർ യുഗത്തിന്റെ കടന്ന കയറ്റം ഏറെയും ബാധിച്ചത് ശങ്കരേട്ടനെയാണ്.

ചിന്തകളിലേക്കമർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ദേവു ഏട്ടത്തി ഇങ്ങനെ പിറുപിറുക്കാറുണ്ട്.

'ദേവുവേ നീയിങ്ങനെ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് നേരമെത്രയായി. നമ്മളെ അപ്പു മാഷെ വീട്ടില് ലാന്റ് ഫോൺ ഉണ്ടെന്ന് കേട്ടത്. എന്നാപ്പിന്നെ നിനക്ക് പോയി മന്തനെ ഒന്നു വിളിച്ചുടെ?" അന്ന് ശങ്കരേട്ടൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് നന്നായി.ഏട്ടത്തിയുടെ പുര കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ട് വീടു കഴിഞ്ഞുള്ള ബാക്കി സ്ഥലം ഏക്കറുകൾ നീണ്ട് അപ്പു മാഷതായിരുന്നു.

പറയുമ്പൊ പ്രതാപം തോന്നമെങ്കിലും അത് കാണിച്ചി<mark>രുന്നത്</mark> വിദേശത്തള്ള മക്കളാണ്.

'ആളൊരു ശുദ്ധനാ '

അമ്മിണിയേട്ടത്തി മരിച്ചതോടു കൂടി ഇലഞ്ഞിമരത്തിന്റെ ചില്ലകളിലേക്ക് നോക്കി <mark>ചിന്തകളിലേക്ക്</mark> തിരിയുന്ന അപ്പ മാഷിന്റെ മുഖം അയൽക്കാർക്കും വഴിയാത്രക്കാർക്കും ഓർമ്മകളുണർത്തും.

ഇലഞ്ഞി. അവളൊരു യുവതിയായിരുന്നു. കാറ്റിനെ കാത്ത് അവളം ആടിക്കളിച്ചിരുന്നു.

ദേവു ഏടത്തി നേരെ ചെന്ന് അപ്പമാഷെ <mark>വിളിച്ച</mark>ു.

[&]quot; മാഷെ, ഞാനാ ദേവു "

[&]quot; എന്താ ദേവുവേ, ഈ വഴിക്കൊന്നം കാണാറില്ലല്<mark>ലോ?"</mark>

[&]quot;എറങ്ങാഞ്ഞിട്ടാ മാഷേ. ആകെയൊത്ര മരവിപ്പാ"

"അതങ്ങനാ ദേവൂ. പിള്ളേർ ഏടാന്ന പറഞ്ഞാലും നീറ്റൽ <mark>ഈ</mark> ഉള്ളിലല്ലേ "ദേവു ഏടത്തി ഒരു നെടുവീർപ്പിട്ടു.

" മാഷിന് ആശ്വസിക്കാനൊരു വകയുണ്ടെന്ന <mark>കരുതാം.</mark>

മനന്റെ കത്തു വന്നിട്ട് ഇത് മാസം ആറാ... എന്നെ വേണ്ടാന്ന്വച്ചാ പോട്ടെ. ഓന് അവടെ എന്താന്നറിയാതെ നക്കൊരു അങ്കലാപ്പ്.ഞാനൊന്നു വിളിച്ചോട്ടേ മാഷേ?"

" നീ ചെല്ലടീ "മാഷ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് പിന്നീട് ഒരുപാട് നാളെകളിലേക്ക് നീണ്ടു പോയി.

പക്ഷെ അന്ന് പടിക്കൽ വച്ച് കരിപുരണ്ട അവരുടെ കണ്ണകൾ ഒരു കണ്ണീർ തുള്ളിയെ പ്രസവിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകയാണോ എന്ന് മാഷിന തോന്നി

"എന്താ ദേവു, ഇന്തം എടുത്തില്<mark>ലെ?"</mark>

"എടുക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല മാഷേ ഞാനന്ത പറഞ്ഞപ്പ<mark>ം ഓൻ വെച്ചു.</mark> സാത്രല്ല. ചെക്കന്റെ ഒച്ച ഒന്ന് കേട്ട്വല്ല." ദേവു ഏടത്തി നടന്നകന്ത.

'പണ്ടവളുടെ സാരിത്തുമ്പു വലിച്ചു നടന്ന ചെക്കനാ– ഇവനെന്താപ്പാ ഇങ്ങനെ?"

പിറ്റേന്ന് ഇലഞ്ഞിമരം മർമ്മരം പൊഴിച്ചത് ദേവു ഏടത്തിയുടെ മരണവാർത്തയാണ്.

അന്നെന്തോ അപ്പ ഫോണെടുത്തു. ഇങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ അപ്പ മാഷിന്റെ തൊണ്ടയിടറി

" മോനേ അമ്മ പോയെടാ"

അൽപ നേരത്തെ നിശബ്ദതയ്ക്ക ശേഷം മാഷ് <mark>ഇടർന്നം.</mark>

"നിന്നെ കാത്തിരിക്കണോ മന്ത? "

വേണ്ട മാഷേ ഞാനിപ്പോ വന്നാ... അതു ശരിയാവില്ല. കോടിക<mark>ളാ</mark> നഷ്ടം. നിങ്ങള് കത്തിച്ചോ മാഷേ."

മന[്] പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പു മാഷ് ഇലഞ്ഞിയെ ഒന്ന നോക്കി ചാരുകസേരയിലേക്ക് താണം. അവൾ പതിവിലും അധികമായി ആടിക്കളിച്ചിരുന്നു. "ദേവൂന്റെ മനസ് കുളിർന്ന കാണം. മനുന് കോടികളാ ശമ്പളം." മാഷ് നെടുവീർപ്പിട്ട

ഇനി അവരുടെ കണ്ണകളിൽ 'മന്ത' എന്ന പറയുമ്പോൾ നാമ്പിടുന്ന തിളക്കം ഇല്ല. അത് മൺമറഞ്ഞു. ചിന്തകളിലേക്ക് അമർന്നിരിക്കാൻ ആവാത്ത വിധം മാഷിന്റെ മനസ് ഇളകി മറിഞ്ഞു.

ആ എല്ലുന്തിയ വീട്ടിലെ പ്രാചീന ഗന്ധത്തിലേക്ക് ദേവു ഏടത്തിയും അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു. ഭാഗ്യ നിർഭാഗ്യങ്ങളുടെ തുലാസിൽ അന്നാദ്യമായി ആ അമ്മ പൊങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ദേവു ഏടത്തിയുടെ ചിതയിലെ അവസാന കൊള്ളിയും

തീയെടുത്തിരുന്നു. ഏതായാലും ആ പെരുമഴക്കാലം കഴിഞ്ഞു.ഇനി ആ അമ്മയ്ക്ക്

ശാന്തയായി ഉറങ്ങാം. ഇരുട്ടിനെ വരവേൽക്കാനെന്നോണം പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളം ശൂന്യമായി

കവിത

നാൻസിത എച്ച് 9 സി

മായാ കാഴ്ചകൾ

ജനിച്ചു വീണനേരം കണ്ടത് വെള്ളയുടുപ്പിട്ട മാലാഖമാർക്കിടയിൽ ചിരിച്ചു നിന്ന ദേവതയുടെ മുഖം ഉറ്റുനോക്കിയത് ആ് ശരീരത്തിലെ രണ്ടു മാതളനാരങ്ങയിലേക്കായിരുന്നു. ഇറ്റുവീഴുന്നുണ്ടോ മധു് നിറച്ചദ്രവം വല്ലതും പിച്ചവച്ചു തുടങ്ങിയത് ആ കൈ പിടിച്ച് സൈക്കിൾ വണ്ടി ചവിട്ടി പിറകിൽ അടർന്നു പോകാത്ത സ്നേഹഹസ്തങ്ങൾ ബുള്ളറ്റോടിച്ചു തുടങ്ങിയ നേരം പിറകിൽ പതിയുന്ന അദൃശ്യകരങ്ങൾ ബാധ്യതയായി മാറി അന്നായിരുന്നുവോ മനസിൽ മൂടൽമഞ്ഞു നിറഞ്ഞത്.

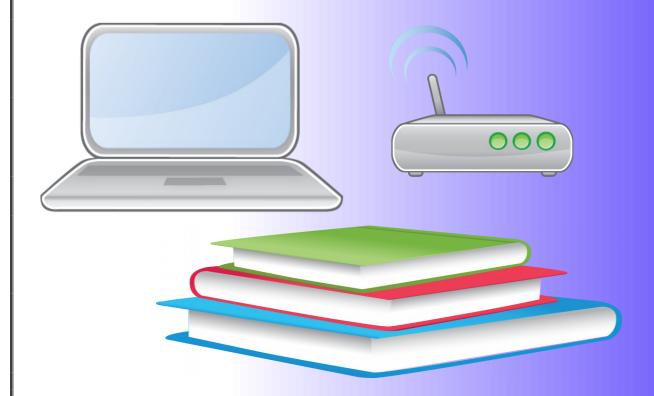

കാണുന്നതു മുഴുവൻ ഒരു മങ്ങൽ പോലെ അന്നായിരുന്നു ആ പൊക്കിൾകൊടി ശരിക്കും മുറിച്ചു മാറ്റപ്പെട്ടത്.

കാലമെന്ന സൂര്യൻ ജ്വലിച്ചു നിന്നപ്പോൾ മഞ്ഞുരുകാൽ തുടങ്ങി. വ്യക്തമായെല്ലാം കാണാം ഒന്നൊഴിച്ച് ആ ദേവതയെവിടെ? തിരഞ്ഞു ചെന്നു. അനാഥമാക്കപ്പെട്ട തുളസിച്ചെടികൾക്കിടയിൽ കണ്ടത് ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ആറടി മണ്ണിനുള്ളിൽ മുഖം മറച്ചു കിടക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും നിങ്ങളുടെ ചുണ്ടി<mark>ൽ നിന്നും പൊഴിഞ്ഞത്</mark> പുഞ്ചിരി പൂമൊട്ടുകളായിരുന്നുവോ മാറിൽ നിന്നും മുളച്ചു വന്ന പുൽനാമ്പിലെ മഞ്ഞുതുള്ളി ചിരിച്ച പോലെ അതിന്റെ കാഴ്യയും മങ്ങാതിരിക്കട്ടെ! ലേഖനം

അഖിൽ കെ 10 സി

സാങ്കേതികവിദ്യാകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം

ഗുണദോഷ സമ്മിശ്രമാണ് സാങ്കേതിക വിദ്യാകാലം. വേഗത്തിന്റെയും മാറ്റത്തിന്റെയും കാലത്താണ് നാം ഇന്ത ജീവിക്കുന്നത്.ലോകൈക ജീവിതം മുഴുവൻ സാങ്കേതിക പരമാവുകയും ജീവിതം അനായാസമാകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഇന്ന്. ആദിമ മനുഷ്യന്റെ അഗ്നിയുടെ കണ്ടുപിടിത്തമായ പ്രഥമ ഗവേഷണത്തിൽ നിന്നും തുടങ്ങിയ ഈ മാറ്റം ഇന്ന്

ലേഖനം

ജീവിതത്തിന്റെ നാനാവിധ ചര്യകളിലേക്കും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം മാറ്റങ്ങളിൽ ഒട്ടനവധി മേൻമകളും അതുപോലെ പരിമിതികളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാറ്റമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും ഇന്ന് വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നത്.

ഓലകൊണ്ടു പോലും മറച്ചിട്ടില്ലാത്ത മണ്ണിൽ ഇരുന്ന് പനയോലകളിൽ എഴുതിപ്പഠിച്ച ആ വിദ്യാഭ്യാസ കാലം ഇന്ന് ഏവർക്കും അന്യമാണ്. അമേരിക്ക പോലെയുള്ള ലോക രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ തുടങ്ങിയ മാറ്റം നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ചിട്ടയിൽ പോലും എത്തിയിരിക്കുന്നു. തികച്ചും സാങ്കേതിക പരമായ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയാണ് ഇന്നത്തേത്. ഒട്ടുമിക്ക വിദ്യാലയങ്ങളിലും അധികാരികളുടെ മുൻ കൈ എടുക്കലിന്റെ ഫലമാണ് പ്രൊജക്ടർ, ലാപ്പ്ടോപ്പ്, സ്ക്രീൻ ബോർഡ് തുടങ്ങിയ സൗകര്യങ്ങൾ ഇന്ന് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കുട്ടിയുടെ മനസിൽ വ്യക്തമായ ചിത്രീകരണം പാഠ്യ

വിഷയങ്ങളിൽ പതിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ കുട്ടിക്ക് നേരിട്ട് കണ്ടു തന്നെ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പണ്ടുകാലത്ത് രസതന്ത്ര പഠനത്തിനിടയിൽ ചോക്കിനെ ടെസ്റ്റ് ടൂബിനോട് ഉപമിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്ന അധ്യാപകർക്ക് ഇന്ന് പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൃശ്യമാക്കി വിദ്യാർത്ഥികളിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഇത് അത്യധികം ഇണകരമായ വസ്തത തന്നെയാണ്. മാത്രവുമല്ല ഇന്ന് സാങ്കേതിക വിദ്യ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേക്കു കൂടി വ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ലാപ്പ്ടോപ്പ്, മൊബൈൽ ഫോൺ ഇടങ്ങിയവ സമൂഹത്തിലെ ദരിദ്രരായ കുട്ടികളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ വരെ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ സർക്കാർ വെബ്സൈറ്റുകളിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പാഠുവിഷയങ്ങളിലെ സംശയ നിവാരണത്തിനും തുടർ പഠനങ്ങൾക്കും സൗജന്യമായി വീട്ടിൽ നിന്നു തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. അതിലുപരിയായി ചില നെറ്റ് വർക്ക് ആപ്ലിക്കേഷനുകൾ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പ്രവചനാതീതമായ മാറ്റങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇത്തരം ആപ്പുകളിലൂടെ ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ ബിര്ദദങ്ങൾ നേടിയവരുടെ വളരെ മൂല്യമേറിയ ശിക്ഷണം ഓൺലൈനായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. കൂടാതെ പാഠങ്ങൾ മുഴുവൻ ഓൺലൈനായി മാറ്റവാനം പരീക്ഷ വരെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഓൺലൈനായി എഴുതുവാനമുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ വികസിച്ചു വരികയാണ്. ബഹിരാകാശ രംഗങ്ങൾ പോലെയുള്ള

ലേഖനം

സാങ്കേതികമായ പഠന മേഖലകൾ വരെ കട്ടികൾ താല്പര്യത്തോടെ കൈയെത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ഇത്തരം വിദ്യാഭ്യാസ പരിവർത്തനങ്ങളിലൂടെ പ o ന<mark>ത്തിന്റെ</mark> ആയാസം കുറയുകയും കുട്ടികൾ പഠനത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവയെല്ലാം തന്നെ വിദ്യാ<mark>ഭ്യാസ</mark> രംഗത്ത് സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സ്വാധീനത്താൽ <mark>വന്</mark>ന ചേർന്നിരിക്കുന്ന നല്ല മാറ്റങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഏ<u>യ</u> നല്ല<mark>തിന</mark>ം ഒരു ദോഷവശം ഉണ്ടെന്ന പോലെ ഇത്തരം <mark>മാറ്റങ്ങളുടെ</mark> പരിമിതികൾ കൂടി നാം അറിയേണ്ടതുണ്ട്. സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും ദുർഘടമാ<mark>യ പരിമിതി</mark> വദ്യാർത്ഥികളുടെ സാങ്കേതിക ദുരുപയോഗമാ<mark>ണ്.</mark> അധ്യാപകരില്ലാത്ത നേരങ്ങളിൽ ക്ലാസ് മ<mark>ുറികളിലെ</mark> ഉപകരണങ്ങൾ വിനോദത്തിനായി ഉപയോഗി<mark>ക്കാതള്ള</mark> പ്രവണത ഏറി വരികയാണ്. എന്നാൽ വീടുകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സൗകര്യത്തി<mark>ൽ 95% പോല</mark>ും അവർ പഠന കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെ<mark>ന്ന് പഠനങ്ങൾ</mark> സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പുതുതായി വന്നിരിക്കുന്ന ദിക്ഷ എന്ന ആപ്ലിക്കേഷൻ ചെറിയ ശതമാനം വിദ്യർത്ഥികൾ മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന ഫലങ്ങൾ <mark>വന്നിരിക്കുന്നു. ഒര</mark>ു കാലത്ത് യുവാക്കൾ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന <mark>സാമൂഹിക</mark>

ലേഖനം

മാധ്യമങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കൗമാരക്കാരിലും ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നം.

ക<mark>ട്ടികളടെ ഭാവനാശേഷി, ചിന്താ</mark>ശക്തി, ഓർമ്മശക്<mark>തി ഇടങ്ങിയ</mark> കഴിവ<mark>ുകൾക്ക് ടെക്കോളജിയുടെ ഉപയോഗം വലിയ തരത്തിൽ</mark> കുറവു വ<mark>രുത്തുന്നു. മുതിർന്ന വി</mark>ദ്യാർത്ഥികളുടെ അവസ്ഥ<mark>യും ഇത</mark> തന്നെ<mark>. പഠനത്തിനായി ഒടുവിൽ മൊബൈൽ ഫോണി<mark>ന്</mark>റെ</mark> അടിമ<mark>കളായി മാറുകയാണ് പലത</mark>്രം. മൈക്രോസോഫ്റ്റ് സ്ഥാപക<mark>നായ ബിൽ ഗേറ്റ്സ് 1</mark>6 വയസു വരെ തന്റെ മക്ക<mark>ളെ</mark> സാങ്കേതി<mark>ക വിദ്യ തീർത്തും ഇല്ലാത്ത</mark> വിദ്യാലയത്തിലാണ് ചേർത്തിര<mark>ിക്കുന്നത്. ഇത് നാം ഏവരേ</mark>യും ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയമാണ<mark>്. അധ്യാപകരുടെയും രക്ഷി</mark>താക്കളുടെയും ഗൗരവമായ <mark>ശ്രദ്ധ വിദ്യാർഥികളി</mark>ലുണ്ടായാൽ ടെക്നോളജിയെ നല്ല രീതിയിൽ<mark> ഉപയോഗിക്കുവാൻ ക</mark>ട്ടികൾ ശ്രമിക്കാ. സമയ നിയത്രണങ്ങ<mark>ളോടെ പഠനത്തിനമാത്രം</mark> സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിക്കുക<mark>യാണെങ്കിൽ അത് നമ്മ</mark>ുടെ വിദ്യാർത്ഥിജീവി<mark>തത്തിൽ നല്ല മാറ്</mark>റങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാക്കുക. അതിനാൽ പരിമി<mark>തികളെ ഭയപ്പെട്ട് പഠനത്തിൽ നിന്</mark>നം സാങ്കേതികരീതി ഒഴിവാക്കുന്നതിന പകരം മിക<mark>വുറ്റ രീതിയിൽ</mark> അത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാ<mark>ണ്.</mark>

•••••

കഥ

അളവറ്റ സ്നേഹം

മീന സ്കൂൾ വിട്ടു വന്നു. പതിവുപോലെ തൊടിയിലേക്കോടി. അവൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ് തൊടി. സൂര്യൻ ആളിക്കത്തുന്ന ആ വൈകുന്നേരംതൊടി കാണാൻ എന്തു മനോഹരമാണ്. തൊടിയിൽ പല നിറത്തിലും പലതരത്തിലുമുള്ള പൂക്കളുണ്ട്. ചെമ്പരത്തി, മുല്ല. പലതരത്തിലുള്ള റോസാപ്പൂ, ജമന്തി, മന്ദാരം അങ്ങനെ കുറെ പൂക്കൾ. മാവ്, പ്ലാവ് കാഞ്ഞിരം, തെങ്ങ് തുടങ്ങിയ മരങ്ങൾ. ഈ കൊടുംവെയിൽ താങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന നിസഹായാവസ്ഥയിൽ നിൽക്കുന്ന കൊച്ച് പുൽക്കൊടികൾ. പിന്നെ തൊടിയുടെ മറുഭാഗത്ത് ഫലങ്ങളും പച്ചക്കറികളും.

മീന അങ്ങനെ തൊടിയിലൂടെ നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു വന്ന കാറ്റിൽ ചെടികളും മരങ്ങളും വേഗത്തിൽ ആടി ഉലഞ്ഞു.പെട്ടെന്നായിരുന്നു മീന ആ കാഴ്ച കണ്ടത്.ഒരു പൂവിൽ നിന്നും തേൻ കടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പൂമ്പാറ്റ നിലത്തേക്ക് തെറിച്ചുവീണു. മീന ഓടിച്ചെന്ന് അതിനെ കൈയിലെടുത്തു. നീല

നിറത്തിലുള്ള ചിറകുകൾ.അതിൽ വിവിധ നിറങ്ങളിലുള്ള പുള്ളി പുള്ളികുത്തുകൾ

" ഹോ! എന്തൊരു ഭംഗിയാ!" മീന അവളോടു തന്നെ പറഞ്ഞു.അതേസമയം തന്റെ കൈയിൽ കിടക്കുന്ന ചിറകൊടിഞ്ഞ പൂമ്പാറ്റയുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ ഓർത്ത് അവൾ വിഷമിച്ചു.

'ഈശ്വരാ ഈ പാവം പൂമ്പാറ്റയെ രക്ഷിക്കേണമേ'അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു.അവളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടുവെന്നു തോന്നി. പൂമ്പാറ്റയുടെ ചിറകകൾ ചെറുതായി അനങ്ങിത്തുടങ്ങി. "നിനക്കു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലല്ലോ?" മീന ചോദിച്ചു.

" ഇല്ല. എനിക്ക് കഴപ്പമൊന്നുമില്ല.പക്ഷെ നീയാരാണ്?"പൂമ്പാറ്റ ചോദിച്ചു.

" ഞാൻ മീന.ആ വീട്ടിലെ യാ "

മീന തന്നെ വീടിന നേരെ വിരൽ ചൂ<mark>ണ്ടി.</mark>

" അപ്പോൾ നീയാണോ എന്നെ രക്ഷിച്ചത്? <mark>ഇതിന്</mark> ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് നന്ദി പറയേണ്ടത് ?" പൂമ്പാറ്റ നിസഹായത പ്രകടിപ്പിച്ചു**.**

"എന്തിനാ നന്ദിയൊക്കെ? നമ്മൾ കൂട്ടുകാരല്ലെ? " മീന പറഞ്ഞു.

പൂമ്പാറ്റയ്ക്ക് എന്തോ വല്ലായ്യ തോന്നി.

"എന്താ എന്തു പറ്റി?" മീന ചോദിച്ചു.

" ദാഹിക്കുന്നു. ഇത്തിരി തേൻ വേണമായിരുന്നു." പൂമ്പാറ്റ വിഷമം പറഞ്ഞു.

" ഇവിടുത്തെ പൂക്കളൊക്കെ വാടിപോയല്ലോ ഇനി എന്താ ചെയ്യുക "

മീന വേവലാതിപ്പെട്ടു.

" അതാ ആ കാണുന്ന വീടിന മുന്നിൽ ഒരു കുല പൂക്കൾ.വേഗം പോയി അത...അതിൽ നിന്നും <mark>തേൻ</mark> കടിച്ചുവാ "

മീന പറന്നു പോകുന്ന പൂമ്പാറ്റയുടെ പുറകെ പോയി. പൂമ്പാറ്റ പൂവിനടുത്തെത്തിയപ്പോഴാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. ഒരു കുട്ടി ഓടി വന്ന് ആ പൂക്കുല പറിച്ചു കൊണ്ടുപോയി.

മീന നോക്കി നിൽക്കെ തന്നെ ആകൊടുംവെയിലും ദാഹവും താങ്ങാനാകാതെ ആ സുന്ദരി പൂമ്പാറ്റ താഴെ വീണ് നിശ്ചലയായി.മീനയ്ക്ക് അത് താങ്ങാനായില്ല. അവൾ വീട്ടിലേക്കോടി അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരഞ്ഞു. "എന്താ മോളേ? എന്തിനാ നീ കരയുന്നത്?" അമ്മ അവളോടു ചോദിച്ചു. <mark>മീന നടന്ന സംഭവ</mark>ങ്ങളെല്ലാം അമ്മയോടു പറഞ്ഞു**.** <mark>അപ്പോൾ അവളുടെ അ</mark>മ്മ പറഞ്ഞു. "മോളേ, ഈ <mark>ഭൂമിയിൽ ജനിച്ച ഏതൊ</mark>രു ജീവിയും ഒരുനാൾ മരിക്കും. <mark>അത് തന്നെയാണ്</mark> പൂമ്പാറ്റയ്ക്കും സംഭവിച്ചത്<mark>.</mark> അതോർത്ത് മോൾ കരയണ്ട." <mark>അമ്മ പറഞ്ഞത് ശ</mark>രിയാണെന്ന് മനസിലായിട്ടും മ<mark>ീനയ്</mark>ക്ക് <mark>സുന്ദരി പൂമ്പാറ്റയെ മ</mark>റക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല<mark>.</mark>

കവിത

പറയുവാൻ ഏറെയുണ്ട്

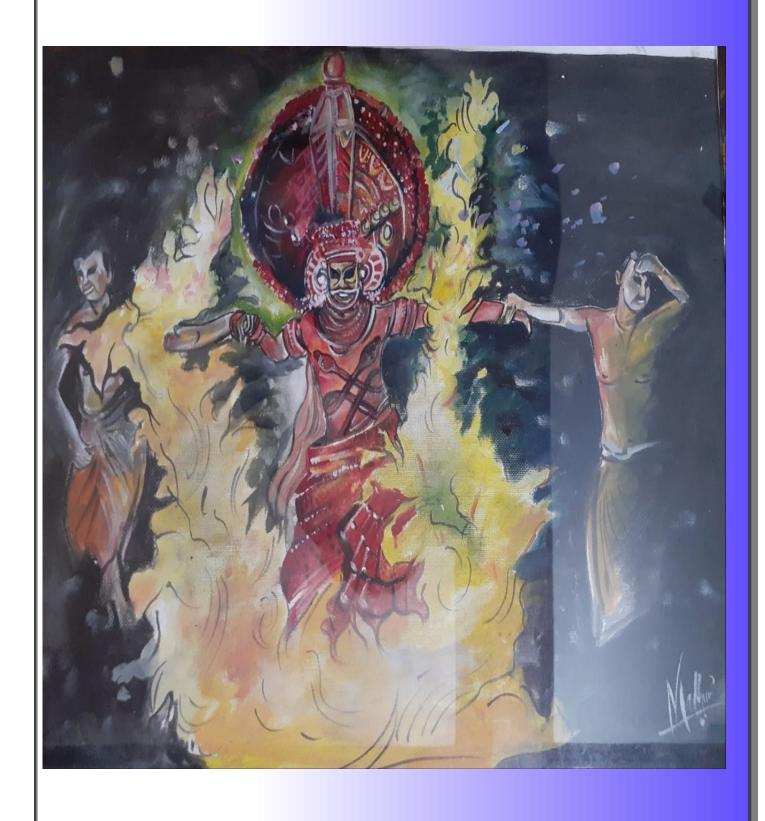
ഹേ മനുഷ്യാ, മൺമറഞ്ഞ ഓർമ്മകൾക്ക് തെല്ലൊന്ന് ഉയിർക്കൊള്ളാനായ് പറയുവാൻ ഏറെയുണ്ട്. അന്ന്, മൂടൽമഞ്ഞിനെ പുതപ്പാക്കിയ ദിനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പച്ചപ്പരവതാനിയിൽ നീ നെയ്തെടുത്ത സ്വപ്നങ്ങളെ കുറിച്ച് കുളിർമഴയിൽ നിറഞ്ഞാടാൻ ചോര വിയർപ്പാക്കിയ നാളുകളെക്കുറിച്ച് ഇന്ന് മണ്ണിന്റെ മാറത്ത് ഉയർന്നു പൊന്തിയ സ്വപ്നസൗധങ്ങളെക്കുറിച്ച്

കവിത

ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിനായ് ദാഹം കൊള്ളുന്ന അരുവികളെക്കുറിച്ച് ജീവവായുവിന മേൽ നടന്നു കളിക്കുന്ന യന്ത്രചക്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് മഴയെ ആസ്വദിക്കാൻ കുളിമുറിയിലേക്ക് തിരിയുന്ന നിമിഷങ്ങളെ കുറിച്ച് നിന്നിലേക്ക് മടങ്ങാൻ പ്രളയക്കെടുതി കാത്തു കഴിയുന്ന ക്രീഡകളെക്കുറിച്ച് ഒരിറ്റ് വെള്ളം മതിയെന്ന് നീ കേണു വിളിക്കുന്ന നാളെയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാൻ ഇനിയും നീളുമ്പോൾ ഓർമ്മകൾക്കു നേരെ ബാഷ്പാഞ്ജലികൾ മാത്രം.

Gallery

Madhurima

ENGLISH

STORY

ARCHA KRISHNAN M 10 A

THE BRIDGE ACROSS THE RIVER

At Rajamala there was a small village which was covered with trees, shrubs, bushes and plants with high medical quality. The people of that village don't have much knowledge and that was one of the reasons for the life of that forest.

The people of that village worshipped the forest as their God. They did everything for the faith of the forest. They didn't harm the Nature including the animals.

Maya and her family lived at Rajamala. They didn't have any school at Rajamala; only a small hut made by a 'Guru'. Guru was a tall man of about 70 who had long hairs. He filled the minds of the villagers with some superstitious beliefs. He said that the girls don't have the right for education. Their life should be spent by serving their husbands.

Maya hated Guru and his ideas. She wanted to study. Her heart longed to go to the next village where there was a school for girls. But it was so difficult as there were no bridge across the river.

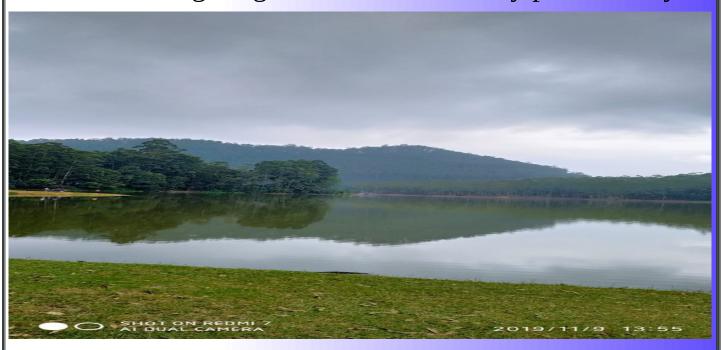
One sunny day Maya was walking along the shore of the river She found a way to a thick vegetation close to the river. There was a small boat moored safely under the thick foliage of leaves.

Maya wondered at the sight of the boat because the villagers were prohibited to cross the river. She waited there and found the secret. It was used by Guru to cross the river.

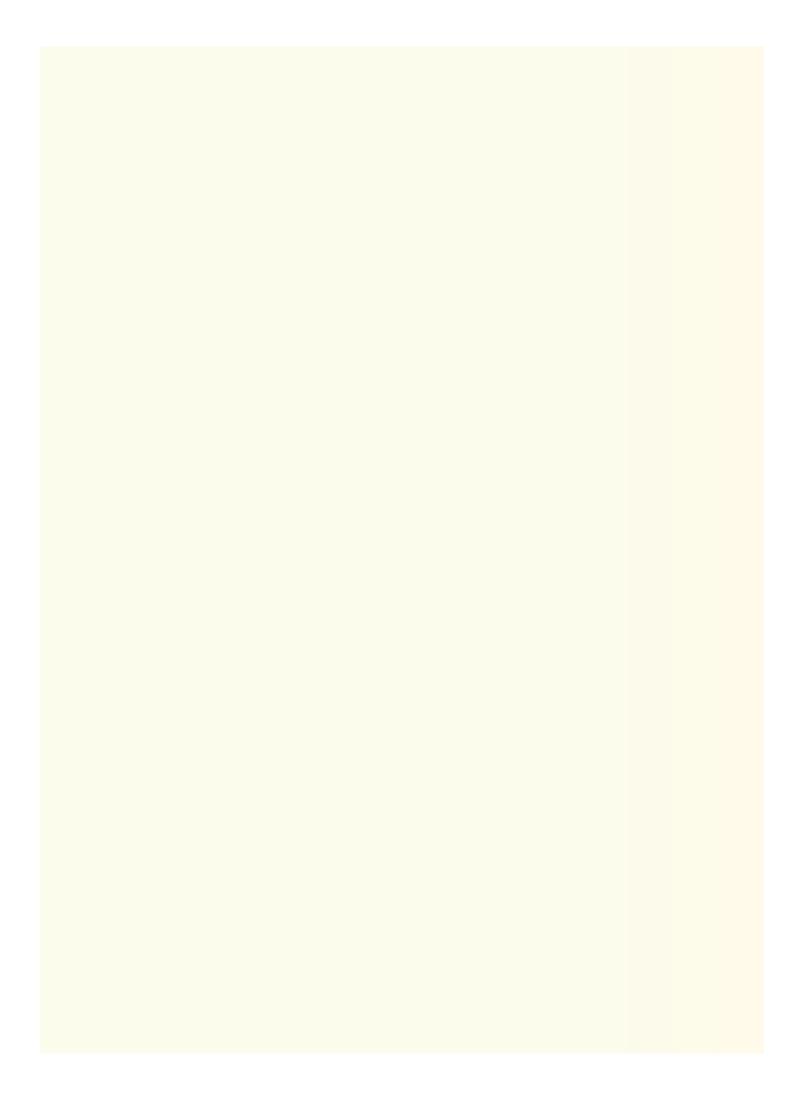
Her strong desire to learn made Maya more courageous. One day she crossed the river in the boat and reached the next village. Nobody in the village heard of Maya thereafter.

A few years later there spread a news. A bridge is going to be constructed across the river. Guru used the villagers to make a protest against the construction. But it was in vain. Guru was arrested along the villagers during the protest. Then it was proved that he was a criminal. The villagers were shocked to find how he cheated them and led them into years of prolonged darkness.

It was Maya's continuous activities with the help of others that brought light into their life. They praised Maya.

• • • • •

Gallery

Madhurima

poem

MALAVIKA K 10 A

EYES OF RED

My thoughts made
my mind to wake up
And to stare at the mystery world
To make me run
through my life of depths

The sound was a rhythm
The life was a journey
That make my life to run without rest
You awaken me
from the sleep of life

I looked at you,
You dropped and dripped
I looked out to hold your drop
But the chains around me
wrapped round and round
It bent me low and dragged me in

But as time passed,
I broke them up
I twisted, I turned
I rolled, I jumped
I put my step out
You waited for my arrival

You spread from heaven
The first drop I tried to hold
Was the rain of tears
Which from my flesh and blood

You wiped it out
With your little finger
The Sun stood out for a newcomer
It might be a morning for others
And it might be water from clouds

And for us
It's a world of dreams fulfil
And above all the freedom!

ESSAY

NANDANA KP 10 B

USES AND MISUSES OF MOBILE PHONES

Mobile phone is a device that has changed the world. The invention of mobile phone has brought many advances in the world. It has many uses in our daily life. It is both a source of information and a mode of communication. It is the humans that make it dangerous. So it must be handed safely and carefully.

In early days people used letters to communicate. After the invention of mobile phones, communication became faster and more efficient. People can show their skills and abilities using it. Social media became so near and dear to the young generation.

A mobile phone acts multiple roles in the life of a person. It can be a mode of communication, a media for self expression, a storage place, a guide, a teacher and it becomes a saver of life at emergencies. It nullifies the distance and the differences among people. Knowledge is now at finger tips and we keep the whole world inside our palm.

At the same time, mobile phone is a web of trap for people. Students waste their time in games and watching bad videos. It keeps the students away from books. They are alienated from relations and society. The result is a generation that will be unable to face the realities of time and nation. It should not be allowed. Mobile phones also causes stress, depression, short sight, blindness etc.

Mobile phones have both merits and demerits It has the capacity to change one's life and spoil it. It is the responsibility of man to ensure the proper use of it.

.

poem

THE SLICE OF LIFE

She told and she cried
When her voice becomes powerful
Between you and me
Bonds were broken

From her voice

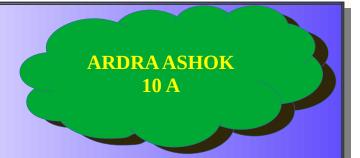
From her tears

Gadgil realised

That she is a victim

The Ghats and the Lungs
Get trialled
This is the Universal truth
That 'she is our mother'

Is it he
The soul of human
Taking revenge
Upon the slice of life?

NEVER LEAVES...

It was late night when an anonymous call rang on Ali's phone. He was very tired andwas sleeping to get relaxed after the long shift duty of 24 hours. He didn't hear the ring as he was in deep sleep. The mobile rang once, twice and so on. But it was not sufficient for making Ali awake from his sleep.

Early in the morning, birds started squabbling, Ali felt disturbed and woke up. He went for a bath and then took his phone to call his loving Umma. She was the one and only caretaker of Ali. He and his Umma were the only alive after the great food before 25 years. His Umma suffered a lot to make Ali an engineer as he wished. Now he is in Dubai. Though he is physically in Dubai, mentally he is living with his Umma in his village.

The call ended soon. At that time Ali realised that his mother has called him 8 times in the last night. He was tensed and tried to call his relatives. But all his calls didn't find a result.

Another call came to his phone. He was waiting for somebody calling from his village. He picked up the phone and asked about his Umma.

But the answer for his question remained as unknown and the call just told him to go to the village urgently. Soon the call ended.

Ali was totally scared and went to the airport urgently. Surprisingly he saw one of his friends there with his ticket to India. Ali never tried to thank him but hugged him and said "Allah will be always with you"

On the urgent run of Ali towards the airport he noticed the news headline "GREAT FLOOD AGAIN..." He guessed that the anonymous reason behind those calls may be this one. He prayed to Allah for his Umma.

In the airport there was Mammukka waiting for him. Mammukka hugged Ali tight. His words were broken. Ali and Mammukka moved soon in his car to the village.

Their car moved to the hospital nearby. Ali blasted with tears in front of the hospital.

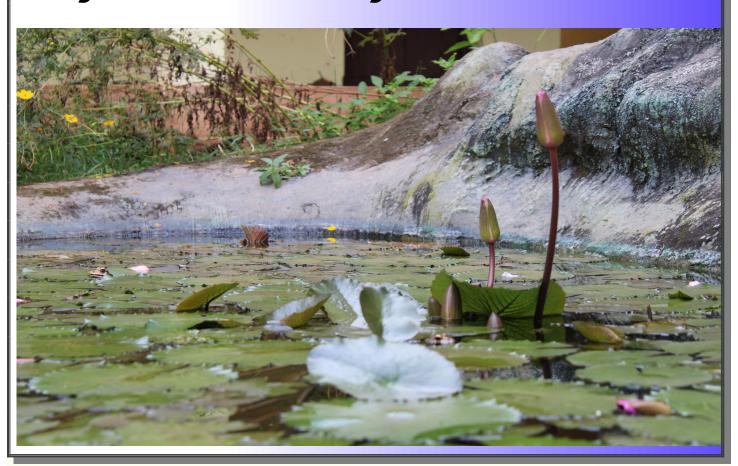
Mammukka took him to the mortuary and asked him to look for his Ummma's face among the disfigured bodies there. But Ali couldn't find.

Mammukka sadly said "there are some bodies yet to be discovered, my son.."

Ali asked Mammukka to take him to his home.

Mammukka worked as a machine. They somehow reached the place where Ali spent his childhood with his Umma. It had become an island in the middle of the river. He swam around it and at last got there. He searched among the remaining of his house. He called "Umma Umma". At last a call faded into cry.

Suddenly he heard a faint noise which was trying to spell his name. He ran to the side where he felt he heard the noise. There he found his Umma lying as a child under the broken part of the house to get help. He took his Umma in his hands as she had taken him in his childhood days. He waded through the water with his Umma in his hands and cried loudly "Mammukka....., my heart is here".

Madhurima

ANANYARAJ K

BRIDGE TO THE RIVER

It was a spring. At Nirmalagiri, there was a small banyan tree. There were many animals and birds in that tree. There were birds in large number which made squabbling sound. Most of the people liked to spend under the tree after their work.

Most of their discussions were about a bridge across the river. The little children of the village suffered a lot to reach the school in the next village. Aparna's only dream was about going to school avoiding the frightful journey on the rope way across the river. Her dad and mom were poor. Moreover she did not find a way to act.

Once a 10 year boy was crossing the river. Unfortunately he slipped into the river. The parents were with him. They started to cry in a loud voice. They tried to help the boy with some poles they found there.

Aparna plunged into the water and somehow brought the boy to the shore. The boy was in a critical stage and was taken to the hospital. God's bless; the boy was recovered.

Aparna was congratulated for doing such a good activity. In the meeting conducted to congratulate her, she spoke about her dream. The next day her father brought Aparna the good news about the sanction of the bridge. Aparna was thrilled to hear this.

She told everybody that if we have a strong desire to fulfil a dream there will be a way. Then the people of Nirmalagiri continued their life loving the nature.

43

.....

Gallery

ALEENA 9 A

